

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 נ' מדינת ישראל

1

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת בדימוס שושנה שטמר
חברת ועדה - גב' אוסנת חיות, עו"ס
חבר ועדה - מר יהודה מילוא, חינוך
נציג/ת שב"ס - רס"ב נינה שפרנקוב

המבקש (אסיר), ת"ז: 021855093

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

2

3

נוכחים:

4

מטעם המבקש - עו"ד סיוון כהן

5

מטעם המשיבה - עו"ד צביקה אברמוביץ

6

מזכירת הועדה - גב' סיגל אבישר

7

פרוטוקול

8

ב"כ המשיבה: האסיר בפנינו מרצה מאסר עולם ועוד 10 שנות מאסר מתוכם 7 במצטבר בגין עבירות של רצח וניסיון לרצח. מדובר במעשים שהאסיר ביצע כלפי המנוח, וכן כלפי מי שהיתה חברתו בעבר של האסיר לאחר שהחברה החליטה להיפרד מהאסיר הוא חשד שהיא בקשר עם המנוח ואיים עליה שאם לא תהיה שלו תהיה באדמה. בהמשך הצטייד באקדח והגיע לבסיס שבו שירתה החברה באותו זמן, גם המנוח הגיע למקום ואסף את החברה ברכב. האסיר עצר רכבו במקום וירה מטווח קרוב 14 כדורים וגרם למותו של המנוח ופציעתה של החברה. בהכרעת הדין נדחתה טענתו לאחריות מופחת למעשיו עקב מצב נפשי. בנוסף לחובתו עוד שתי הרשעות קודמות בעבירות שבל"ר ונהיגה בזמן פסילה.

ב- 2004 נקצב עונשו ל- 32 שנות מאסר ובקשת חנינה נוספת שהגיש ב- 2023 נדחתה. בפני הועדה מונחים כמה דו"חות סוציאליים ומפורטים, אפנה אליהם ואציין שהאסיר מודה במיוחס לו ולוקח אחריות והביע חרטה שנחזית ככנה. מתואר פה הליך טיפולי ארוך, מפותל עם עליות וירידות ועם דפוסים עבריינים שאיתם הגיע מתחילת הדרך ועם הזמן פחתו. וגם עליות ומורדות והתרשמויות שונות של גורמי הטיפול.

לאחר תקופה ארוכה שולב בטיפול, בהמשך גם באגף השיקום שולב ממנו הורחק בשנת 2022. לאחר מכן הועבר לשיקום הדדי עם כלבים בבית סוהר חרמון, גם משם נפלט כעבור 4 חודשים בשל התנהגות

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

אלימה. שהותו באגף השיקום ידעה עליות ומורדות מבחינה תעסוקתית. הוא עבר מפעלים בשל קשיי
הסתגלות. בשל מידע מודיעיני. בהמשך הוא נמצא מתאים לעבור לאגף השיקום בכלא השרון ובעודו
ממתין להעברה קיבל דו"ח משמעותי לאחר מכן בקשתו לעבור לאגף השיקום נדחתה בשל מחלה
שאובחנה אצלו. בהמשך לכך הוא הוחזר לחרמון והומלץ שוב לשיקום הדדי ולא התקבל. ההתרשמות
היא מהאסיר שמביע עייפות ממעשיו, לצד מוטיבציה להמשך שיקום וטיפול ומתקשה להפגין יציבות
ונוטה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית כדרך התמודדות במצבי לחץ.
למעשה גם גורמי הטפול מציינים שהוא זקוק להמשך עבודה והעמקה לגבי הסיבות להתנהגותו
האלימה וזה כדי שיוכל להשתלב הדרגתית מחוץ לכלא, עוד מצוין שהוא מתקשה ליישם את הידע
שרכש לאורך הליכי הטיפול במהלך המאסר ואני סבור שעצם המשפט הזה מלמד שלכל הפחות
בנקודת זמן זו לא ראוי למי שמתאים לשחרור מוקדם.
משטרת ישראל מתנגדת לשחררו נוכח חומר המעשים ומסוכנותו. אגיש לעיון הועדה מס' ידיעות
שב"ס שלא מהעת האחרונה שעניינן התנהגות שלילית ודיווחים חריגים אודותיו.

<#4>

החלטה

התקבל וסומן ת/1 אנו מחסים אותו לפי הוראות סעיף 17 לחוק. בתום הדיון הוא יוחזר לבא כוח
המדינה למשמורת אם המסמך יידרש.

<#3>

ניתנה והודעה היום י' אדר תשפ"ה, 10/03/2025 במעמד הנוכחים.

מר יהודה מילוא,
חבר ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

שושנה שטמר
שופטת בדימוס

נציג שב"ס-

רס"ב נינה שפרנקוב

<#1>

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

ב"כ המשיבה: בפני הועדה עומדת עמדת נפגעת העבירה חיסואי ג'ואד אחיו של הקורבן המתאר בדברים כתובים שהמעשים בוצעו ללא כל התגרות מצד המנוח ומעידים על מסוכנות משמעותית מצד האסיר ולכן מבקשים שלא להעניק לו פרס על מעשיו.

בנוסף, לחובת האסיר 8 עבירות משמעת, האחרונה מ- 2/23. ויש עוד עבירות נוספות מ- 2020, 2022, ועוד אחורה. במס' הזדמנויות נשללו ממנו טובות הנאה מסיבות שונות, האחרונה מ- 2024. האסיר יוצא לחופשות סדירות מאז 2015. במספר הזדמנויות נשללו חופשות מסיבות שונות. האחרונה מ- 8/24 בשל התנהגות שלילית. בפני הועדה אבחון פסיכו דיאגנוזי עדכני, מפנה למצוין שם ביחס לאחד השאלונים לצורך הערכת המסוכנות, הוא נמצא לא תקף, עקב דפוס מענה לא עקבי שלצד זאת צוין שלא יתכן שהאסיר לא הבין את השאלון. אני תוהה איזו עוד אפשרות יכולה להיות. צוין שם שהמענה היה דל וזה תמוה ביחס לדיווחי גורמי הטפול שהוא גילה תובנה להלכים טפולים. ההתרשמות שהדיווח שלו על התנהלות תקינה עומד בסתירה למה שעולה מהשאלונים גם שם דפוס מענה לא עקבי שיש לברר אותו בהליך טפולי. המסוכנות מוערכת בגבול בין הרף הנמוך לבינוני והסתירה בין אופן הופעתו לבין ממצאי האבחון מלמדת על הרתעה חלקית בלבד של גורמי הטיפול.

בפני הועדה גם דיווח של חוות דעת אלמ"ב שלמעשה לא ממליצה על שחרורו המוקדם בשלב זה אלא על החזרתו לבחינת התאמתו לחזור לטיפול שיקום הדדי גם בנתון הזה אפשר לומר שחלה רגרסיה כי בוועדות קודמות, וועדת האלמ"ב לא התנגדה לשחרור המוקדם, היא שינתה את דעתה לשלילה בעקבות התנהגות האסיר לאחרונה והכל מצוין בדו"ח.

יחד עם דו"ח אלמ"ב מצורף חלק חסוי שעניינו הטיפול בקורבן, מגיש אותו לביהמ"ש.

החלטה

התקבל וסומן ת/2 אנו מחסים אותו לפי הוראות סעיף 17 לחוק. בתום הדיון הוא יוחזר לבא כוח המדינה למשמורת אם המסמך יידרש.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשפ"ה, 10/03/2025 במעמד הנוכחים.

מר יהודה מילוא,
חבר ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

שושנה שטמר
שופטת בדימוס

נציג שב"ס-
רס"ב נינה שפרנקוב
<#1#>

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

ב"כ המשיבה: יש את תכנית רש"א המונחת בפני הועדה, מצוין שם שלמרות התרשמות שהאסיר סיגל אורח חיים שמתאים לבית הסוהר עם מנגנוני הגנה וקושי בקבלת ביקורת, ולמרות ההתרשמות שבמצבי לחץ הוא נוטה לשוב להתנהגות בעלת פוטנציאל תוקפני עדין סבורים שהוא ראוי לשחרור מוקדם. התכנית שהוצגה כוללת את הוסטל "קמה" בכרמאיל למשך 9 חודשים ואין התייחסות להמשך.

האסיר עמד בפני הועדה ב- 2021, 2024 ואז המליצה על שחרורו המוקדם ועדת האלמ"ב, נתון שהוא לא קיים היום וגם אז הועדה כאן החליטה שהוא לא ראוי לשחרור מוקדם. מאז חלה רגרסיה במצבו לאור הדוחות ואם אז לא היה ראוי לשחרור מוקדם, היום גם התשובה היא שלילית. הוא לא עמד בנטל לשכנע. תאריך סיום מאסרו 8/29.

ב"כ המבקש: מדובר באסיר המרצה עונש מאסר ראשון בגין עבירת רצח וניסיון רצח. מאסרו נקצב ל- 32 שנים כאשר שחרורו המלא עתיד להיות ב- 8/29.

למעשה הוא נשפט בהיותו בן 21 שנה בלבד והיום הוא שוהה בכלא יותר שנים מאשר באזרחות. מבלי להקל ראש ואנו לא מקלים ראש בעבירה החמורה. הוא היה צעיר פוחז, מאוהב, נעדר שיקול דעת כאשר האסיר שבפנינו היום בפני ועדת השחרורים שונה אלפי שנות אור מאותו צעיר שביצע את העבירות החמורות הללו.

מדובר באסיר שמגיע ממשפחה מעולה, מלח הארץ של לוחמים וקצינים כאשר גם עובר למאסרו שירת כלוחם קרבי, נהג קרבי. הדרך הטיפולית שהוא עבר הן הטיפולית והן האישית שעבר בכלא אינה מובנת מאליה כלל וכלל. כאשר היום אנו ניצבים בדיון הרביעי בפני הועדה שגם בדיונים הקודמים הועדה לא ראתה לנכון לסתום את הגולל מפני שחרור מוקדם והכירה בדרך המשמעותית שהוא עבר. היום השאלה הניצבת על הפרק האם סאמר ראוי לשחרור מוקדם, האם שחרורו אינו מסכן את הציבור ולשיטתנו היום בנקודת זמן זו יש להשיב לשאלה זו בחיבו. אעמוד על הטעמים.

סאמר עבר כבר כדרך מרשימה מבחינה טיפולית. לאורך מאסרו סיים באופן חיובי קבוצות טיפוליות רבות ומגוונות. עבר טיפולים פרטניים, אינטנסיבי משמעותי, ייעודי לאלמ"ב במחלקת בית התקווה משך שנה וארבעה חודשים. לאחר מכן עבר לאגף שיקום קבוצתי משנת 2018 עד 2022. בהמשך אף שולב בטיפול פרטני ארוך טווח עם פסיכולוגית כאשר חוות הדעת, החל מ- 2022. הוא עבר טיפול ארוך ואותה פסיכולוגית מסכמת שהוא גילה רצינות ופתיחות והצליח להירתם. אני שומעת את דברי ביהמ"ש, לשיטתנו הסיפא של ההחלטה לא מתכתב עם האמור בהחלטה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 ההמלצה שלהם היתה להחזיר אותו לאותו אגף שיקום בחרמון, עשו את זה והוא לא הותאם. הוא
2 למעשה ואגיע לזה תיכף, לאמור בדו"חות הסוציאליים גם גורמי שבס סבורים שהוא מיצה את הסל
3 שיש להציע לו, כולל הכל.
4 למעשה גם הפסיכולוגית שהוא נפגש עימה מדברת על כך שהוא העמיק בהבנת העבירות, אני מקריאה
5 הכל מהדו"חות הסוציאליים, דוח אחרון מ- 4.2.25.
6 אנו סבורים שהניסיון לדחות את הדיון במספר חודשים כדי לנסות לחזור להשלמת הטיפול שיקום
7 ההדדי, אני משיבה שזה נעשה כבר, שוב היה ניסיון כזה להוציא אותו לטיפול. יש אירוע אחד בעטיו
8 נפלט מהטיפול.
9 אבקש להשלים את הטיעון שלי.
10 למעשה, הדו"חות הסוציאליים מלמדים שלאורך השנים האסיר ערך שינוי מוחלט בתודעה העבריינית
11 שלו, מפנה לדו"ח מה- 4.2. שהוא ערך שינוי משמעותי ולמעשה שהוא מיצה את אפשרויות הטיפול
12 שניתן להציע לו במסגרת שב"ס ועבר כברת דרך טיפולית ארוכה ומשמעותית. זה מצוין גם בדו"ח
13 ועדת אלמ"ב וגם בדו"חות הסוציאלי, כלומר היום אנו בנקודת איזון של שב"ס אין מה להציע לאסיר
14 הזה.
15 בעניין יחסו לעבירה, אנו גם למדים מהדו"ח הסוציאלי שהוא מודה באופן מלא בביצוע המעשים,
16 לוקח אחריות מלאה, מביע חרטה כנה. הוא היטיב לבטא את רגשות האשם סביב ביצוע העבירה.
17 מגלה תובנות ואחריות על מעשיו וזיהוי מניעיו באופן כנה, בעקבות הטיפולים לאורך מאסרו.
18 לשיטתנו, הדברים האלה מלמדים שהאסיר נותר מהטיפול ומיישם אותו.
19 כיום הוא שוהה בכלא צלמון, הוא מועסק בקנטינה לשביעות רצון מעסיקיו. הוא משולב בקבוצה
20 דינאמית שגם שם הדיווחים חיוביים לגביו. הוא שותף פעיל ונוכח בכל המפגשים ומגיע עם ידע טיפולי
21 רב. זו הנקודה החשובה שאנו מעלים בפני הועדה, האסיר הזה לאורך 24 שנות מאסרו מגיע עם ידע
22 רב מאלה שמעבירים את הטיפולים.
23 היום הוא בנקודה שהמאסר יכול להרע לו יותר מאשר להיטיב איתו. זוהי בדיוק הנקודה בה מציינים
24 בדוחות שהוא עייף ממאסרו, זה דבר שיכול להוביל ... היה אירוע אחד של התפרצות, שהאסיר וזה
25 צויין אגב בדוחות, שאסיר שבר דלת של אחד הכלבים והוא עשה אולי ניסיון כוחני מדי לתקן את
26 הדלת. האירוע האלים לא כלפי גוף אלא כלפי רכוש. הוא ניסה לתקן דלת שאסיר אחר שבר הוואל א
27 הצליח והוא לקח אחריות מלאה. אולי היה צריך לפעול בדרך אחרת, לדווח במקום לתקן אך זה המצב
28 והשאלה איך יישם את הכלים שהוא קיבל, הוא דיווח ולא מיזער את חלקו והדיווחים ממשיכים
29 להיות חיוביים. גם בקבוצה הדינאמית. גם התנהגות אנו מדברים על שמונה מישורים בודדים שלא
30 קשורים לתחום האלימות כלל, מרביתם ישנים, הוא בסבב חופשות ארוך, של 48 שעות וצפונה. ערב
31 אחד, מעצר בית פתוח. זה ללמדנו על רמת המסוכנות שלו. אם היה מסוכן לא היה בסבב חופשות. הם

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) [REDACTED] נ' מדינת ישראל

מדווחים שהוא חוזר מחופשה ללא חריגים קרוב ל- 100 חופשות. גם האבחון הפסיכולוגי קובע שהמסוכנות שלו בטווח בנמוך בינוני, מרבית הדיווח על סמך אירועים היסטוריים, בגוף האבחון משווים את התנהלות אסיר לאבחונים קודמים וקובעים את זה ברחל בתך הקטנה, שהוא שיפר את יכולותיו לטפל בטרואמות העבר.

הוא עדיין לא פנה למשרד הביטחון. הוא כן נוטל כדורים להתקפי חרדה.

באבחון מוסיפים שהוא ידוע להתמודד עם היבטים תוקפניים שבו וכן נראה שהחשדנות שניכרה בו בעבר ועלתה באבחונים קודמים, התמתנה. צוין שם לגבי שהאחריות שלו שהיא מלאה. שהטיפולם שעבר סייעו לו לפתח תובנו הן בתחום האלימות והן בתחום האלימות האינטימית בפרט.

אפנה לגורמים הקליניים בהווה, הדירוג הוא אפס. כיום האסיר בפנינו הסיכון שיש בו פחת בצורה משמעותית. מפנה לאבחון הפסיכולוגי עצמו.

למעשה באבחון מדברים על הטמעת הידע שרכש, והתכנים כל אלה באים לידי ביטוי בתכנית השיקום שהוצגה על ידי רש"א שלמעשה תפורה למידות האסיר, מאפשרת חזרה הדרגתית ומבוקרת לקהילה.

לא מדובר על שחרור לבית אלא להוסטל. מציינים שם שהמערכת תהיה עוטפת ותאפשר לו המשך שיקום חברתי ורגשי בשלב כה קריטי של מעבר חזרה לחיים בקהילה.

על פי חוות דעת המומחים התכנית תתרום משמעותית להפחתת מסוכנותו לטווח הקצר, הארוך והן להשתלבות בקהילה.

מדובר באסיר שמגיע ממשפחה באמת תומכת ועוטפת. הוריו מבורים. אמו חולת סרטון. אביו חולה בדמנציה. מגישה מסמכים רפואיים.

<#6>

החלטה

המסמכים הוגשו וסומנו נ/1.

<#3>

ניתנה והודעה היום י' אדר תשפ"ה, 10/03/2025 במעמד הנוכחים.

מר יהודה מילוא,
חבר ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

שושנה שטמר
שופטת בדימוס

נציג שב"ס-

רס"ב נינה שפרנקוב

<#1>

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 **ב"כ המבקש :** אתייחס לעמדת הקורבן, חברתו לשעבר הגיעה לבקרו בכלא מספר פעמים. הם פייסו
2 את הדברים. לבקשתו ביקש ממנה לחדול מלהגיע לבקרו. גם הקורבן נחתם הסכם פיוס, אין עם
3 משפחת הקורבן מגע. הוא יוצא לחופשות לכפר סמוך למשפחת הקורבן, אך נותנים לו לצאת אם יש
4 כל כך מסוכנות?

5 גם לגבי המידעים המודיעיניים שהוגשו, ממה שהבנתי לא מדובר במידעים מהעת האחרונה.
6 אבקש מהועדה לעין במידע, לבחון אותו, איך הוא קשור לאסיר הזה, בדרך ישירה, עקיפה? האם הוא
7 קשור לאירועי אלימות?

8 אנו סבורים שנקודת האיזון היום נוטה לשחרור האסיר בהתאם לתכנית רש"א הוא עבר שינוי בולט
9 וממשי הן מבחינת משך המאסר, והן המוכנות שלו היום להשתלב בחברה ולתרום לה.

10
11 **המבקש :** כב' הועדה, אני מודע לעבירה שלי ומודע לכאב ולסבל ולצער שגרמתי למשפחת הקורבן וגם
12 לחברה שלי לשעבר. כמו כן אני מודע לכאב שגרמתי ולסבל למשפחה שלי.
13 אני מאוד מתחרט ומצטער על מה שעשיתי. זה לא עוזב אותי יום יום.

14 כשביצעתי את העבירה הייתי בן 21 והמניע שהיה לעבירה שלי שלא יכולתי להתמודד עם רגשות שלי
15 שנפרדתי מהחברה שלי שאהבתי אותה ולא היו לי הכלים כמו שיש לי היום ואת הטיפולים שעברתי
16 במשך המון שנים בכלא. היום אני כבר לא אותו נער. היום אני בן 49. אדם אחר שונה ממה שהייתי
17 בעבר. היום אני אחרי כל כך הרבה טיפולים, נכון אני מודה, היו לי ירידות והיו לי עליות. אבל מעולם
18 לא ויתרתי על עצמי, על הדרך שלי, על כך שיגיע היום להשתקם ואחזור לחברה ואני גם יש לי משפחה,
19 אבא ואמא חולה ואני 28 שנה לא הייתי בחיק שלהם. אני מלא תקווה שיום אחד אהיה איתם.

20 כב' הועדה, אני מודה בעבירה שלי. ואני יודע שעשיתי מעשה מאוד חמור. גם בשנים האלה הפנמתי
21 ולמדתי את הדבר וטיפלתי במניעים שלי שגרמו לי להגיע למצב שלי.

22 אני מבקש מהועדה אני לא רוצה לבקש הזדמנות כי היא לא ראויה לי אלא אני רוצה לבקש מכס
23 תעזור לי להמשיך את הדרך שיקום שלי. גם בחברה כי אני רוצה לחזור לחברה משוקם, למשפחה שלי
24 ולחיים נורמטיביים. אני יושב כבר 28 שנים בבית הסוהר בחיים לא הייתי מעורב בדברים שלא
25 נתקלתי בהם בחופשה שלי, תמיד דאגתי שאעשה את הנכון ביותר. אני מבקש גם מבית המשפט
26 סליחה על מעשיי וגם ממשפחת הקורבן.

27 אני ממשיך בדרך הנכונה שלי, המשכתי בה כבר 4 פעמים. מעולם לא הפסקתי את הטיפול, תמיד
28 רציתי לחזור על הרגליים כי יש לי אמונה, לא לחזור לבית הסוהר ולעשות את הדרך הנכונה, להמשיך
29 בטיפול וזה דורש להמשיך .. כמה פעמים שדחו אותי ולא התייאשתי ופניתי לאנשי הטיפול. עורכת
30 הדין שלי הסבירה את הדברים האלה. אני תמיד מנסה לראות תקווה בחיים שלי. לשמור על החברה,

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

לשמור על עצמי בחברה, לחזור לבני משפחתי. כאסיר שעשה עבירה בחיים ועכשיו הוא מנסה להשתקם.

<#2#>

החלטה

1. לפנינו בקשה של אסיר לשחרור מוקדם בתנאים. האסיר נדון למאסר עולם בגין רצח וניסיון לרצח. הנרצח היה חברו של האסיר. האסיר ירה 17 קליעים אל עבר הנרצח והחברה לשעבר של האסיר, ששהו שניהם בכלי הרכב של הנרצח. הקליעים פגעו בחבר וגרמו למותו המיידי. החברה נפצעה באופן קשה, אולם נשארה בחיים. האסיר הורשע ברצח החבר ובניסיון לרצח חברתו לשעבר. המניע היה קינאה לחברה לאחר שניתקה את יחסיה אותו והתחברה עם הנרצח. הנרצח היה כבן 20 שנים בעת הירצחו. היה זה ביום 17/8/97. עונשו של האסיר נקצב ל-32 שנות מאסר.

2. האסיר מרצה את מאסרו מיום 18/8/97, דהיינו מזה כ-28 שנים. תאריך סיום ריצוי מאסרו על פי גזר הדין הוא ביום 17/8/29, בעוד כשלוש שנים וחצי.

3. התקיים דיון בבקשה של האסיר לשחרור מוקדם ביום 4/10/21. וועדת השחרורים דחתה את הבקשה, אולם הוסיפה כי בהתחשב במאמצים שעשה האסיר עד לאותו מועד על מנת להשתקם, יתקיים דיון נוסף בתום שנתיים.

4. ביום 18/3/24 נתקיים דיון נוסף בבקשתו של האסיר להקדמת שחרורו, וגם בקשה זו נדחתה על ידי הוועדה בכותבה כי אמנם האסיר עבר כבר דרך משמעותית בצעדיו לשיקום, והכוונה לטיפולם ולהליכים הרציניים בהם השתתף על מנת לרכוש כלים כדי שעם שחרורו יהיה ראוי לשחרור ולא יסכן את הציבור. אולם בהתחשב בהתנגדות המנומקת של המשטרה והתנגדות נחרצת מטעם משפחת הקורבן, יתרת התקופה הארוכה להמשך ריצוי המאסר, המסוכנות שהוגדרה כבינונית, הרגרסיה שחלה אצל האסיר לאחר דחיית בקשתו הקודמת והמיידיים השליליים על התנהלותו שגררה שלילת טובות הנאה - החליטה הוועדה לדחות את בקשת האסיר ולקבוע המשך הדיון למשך שנה. הוועדה כתבה בסיום החלטתה כי "מצופה שבמהלך השנה גורמי הטיפול השונים יבחנו את האפשרות להמשך ו/או השלמת טיפולים בנושאים שונים שהאסיר זקוק להם" כמו כן התבקשה חוות דעת פסיכו דיאגנוסטית מעודכנת.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

5. אנו עומדים, אם כן, בשלב שבו עלינו לבחון, בין היתר, אם השתנו התנאים שעמדו לפני הוועדה מיום 18/3/24, ואם נשתכנע "כי אכן הטיפולים אותם עבר האסיר הביאו אותו לנקודה שהוא יכול להתקדם מבלי לסגת". ציטטנו כאן את דברי הוועדה מיום 18/3/24, אשר כתבה כי היא השתכנעה שהאסיר אכן נמצא ב"נקודה שהוא יכול להתקדם מבלי לסגת".

6. נמסור כאן, לפני שנסקור את מה שהתרחש במשך השנה מאז מתן ההחלטה הקודמת של הוועדה, מספר פרטים על האסיר: האסיר הוא יליד 1976, כבן 49 שנים. הוא תושב חורפיש. לאורך מאסרו השתתף האסיר במספר רב של קבוצות ומחלקות טיפוליות ולא נחזור עליהן כאן (ראו חוות דעת של הגורמים הסוציאליים המטפלים בכלא מתאריך 4/2/25 בקטע "פירוט תהליכים טיפוליים").

7. נפתח בכך שבדו"ח-חוות הדעת של אבחון פסיכולוגי לאסיר מטעם מחלקת חינוך, טיפול ושיקום חטיבת התיקון/אגף האסיר (חוות דעת פסיכודיאגנוסטית) מיום 4/3/25 העריכו הפסיכולוגים החתומים על חוות הדעת את מסוכנותו של האסיר ברף בין נמוכה לבינונית (דהיינו הם הפחיתו את הערכת המסוכנות מבינונית לנמוכה עד בינונית). בנוסף לקביעה זו כתבו הפסיכולוגים חוות דעת חיובית על השפעת הטיפולים על האסיר:

"כיום לאחר כמעט 28 שנות מאסר ולאחר השתלבות מחלקה טיפולית וכן במסגרות טיפוליות רבו (הן מוכוונות אלמ"ב והן מוכוונות טראומה) ניכר כי הנבדק מווסת יותר, וללא פסיכופתולוגיה מאג'ורית כיום. ביחס לעבר שיפר את יכולותיו להכיר בטרומות שעבר, להתמודד עם היבטים תוקפניים שבו וכן נראה כי החשדנות שניכרה אצלו בעבר (בלטה באבחונים קודמים) התמתנה. כמו כן לקיחת אחריות שלו ביחס לעבירה הינה מלאה וניכר כי הטיפולים שעבר סייעו לו לפתח תובנות הן בתחום האלימות בכלל והן בתחום האלימות האינטימית בפרט. יצוין כי בשנים אחרונות תפקודו בבית הסוהר ככלל תקין והוא אף יוצא חופשות מזה עשור ללא כל חריג".

נכון הוא כי בסוף חוות הדעת הוסף שיש באבחון סתירה בין הופעתו לפני הבוחנים לבין ממצאי האבחון ולכן חשוב "שכל תכניות המשך יכללו חיזוק, שימור ותרגול התכנים של הטיפול".

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

8. נעבור לבחון את תוכנן של חוות דעת המקצועיים שניתנו לאחר החלטת הוועדה מיום 18/3/24.

רש"א הגישה ביום 11/2/25 הערכת התאמה לתכנית שיקום, ומסקנתה הייתה שהאסיר מתאים לבדיקת התאמתו לתכנית שיקום בפיקוחה, תחת "תכנית אינטנסיבית".

"לסיכום, מדובר באסיר במהלך מאסרו סיים בהצלחה מספר קבוצות טיפוליות, טיפולים פרטניים, וכן עבר טיפול אינטנסיבי ומשמעותי במחלקת "בית התקווה", אלמ"ב בנוסף השתקם באגף השיקום הקבוצתי, תקופת מאסרו התאפיינה בעליות וירידות אך ניכר כי בכל פעם עשה מאמץ להשתלב שוב בצורה חיובית בתהליכים טיפוליים שהוצעו לו ולא ויתר לעצמו. ניכר כי עובר תהליך של עבודה פנימית עם עצמו מביע צורך ורצון להשתלב בתהליך של שיקום לצורך השתלבותו בחזרה בקהילה ובחברה ... יש חשיבות רבה לאפשר לו תהליך של השתלבות הדרגתית ומפוקחת עם שחרורו לקהילה דרך מסגרת טיפולית אינטנסיבית".

9. ביום 25//12/2 הגישה רש"א תוכנית שיקום שעיקריה היו השתלבות בהוסטל "קמה" בכרמיאל בתנאי פנימייה למשך תשעה חודשים, שאחריהם תיעשה תכנית משלימה בהתאם לצרכיו של האסיר. כמו כן, יקבל האסיר טיפולים במסגרת ההוסטל ויעבוד משרה מלאה בפיקוח הצוות של ההוסטל.

10. בא כוח המדינה התנגד לבקשת השחרור. ניתן דגש על עבירות משמעת של האסיר ונטען כי האסיר אינו ראוי לשחרור מוקדם, אף לא להוסטל, כל עוד לא ניתן להשתכנע כי מסוכנותו אוינה לחלוטין.

הופנינו לחוות הדעת של המשטרה מתאריך 4/3/25 אשר עולה בה התנגדות לבקשת האסיר כאשר נכתב בה, ששילובו של האסיר בסבב חופשות בתנאים מגבילים (הרחקה מפקיעין וטבריה) עדיפות על שחרור מוקדם.

11. באת כוח האסיר עמדה על החרטה העמוקה של האסיר לאורך כל הדרך ובעיקר עם חלוף השנים, על הטיפולים המרובים שעבר, כאשר נטען שאין עוד טיפולים הולמים שהאסיר יקבל בכלא. על כך שהתכנית היא תכנית ראויה ונותנת מענה לצרכיו, "מאפשרת חזרה הדרגתית ומבוקרת לקהילה ... ושהמערכת תהיה עוטפת ותאפשר לו המשך שיקום חברתי ורגשי בשלב כה קריטי של מעבר חזרה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 לחיים בקהילה". עוד נטען כי יש לקחת בחשבון את כברת הדרך הארוכה, של 28 שנים, שעשה האסיר
2 בכלא והדרך הטיפולית שהחלה באופן אינטנסיבי לפני כ- 14 שנים.

3
4 12. לאחר שבחנו את כל הנתונים והטיעונים שלפנינו החלטנו לקבל את בקשתו של האסיר
5 ולהורות על שחרורו המוקדם על פי תכנית השיקום והפיקוח של רש"א מיום 12/2/25 (להלן:
6 "התכנית").

7
8 13. להלן הנמקתנו להחלטה זו:
9 נפתח בכך שעומדים לפנינו מעשיו של האסיר שהם בדרגת החומרה העליונה של העבירות הפליליות –
10 רצח וניסיון לרצח, ובנדוננו של אדם צעיר בפתח חייו הבוגרים אשר נרצח ללא כל עוול בכפו.
11 כמו כן, עומדים לפנינו פנייתה של משפחת הנרצח ותיאור כאבה, שאין קשה ממנו.

12
13 14. אולם, כאמור, מסוכנותו של האסיר נקבעה בחוות הדעת הפסיכודיאגנוסטית לנמוכה עד
14 בינונית. יש כאן שינוי לעומת חוות דעת קודמת, שעמדה לפני הוועדה הקודמת.

15
16 15. חוות הדעת של רש"א הייתה חיובית והמליצה על שחרורו המוקדם להוסטל "קמה". חוות
17 דעת זו היתה ערה להתנהלותו החיובית של האסיר הן לפני השנה האחרונה, והן בשנה האחרונה.
18 בדו"ח הסוציאלי של הגורמים המטפלים בכלא נושא תאריך 4/2/25 נכתב כי האסיר זקוק להמשך
19 העמקה לסיבות התנהגותו האלימה אולם לא נשללה "מסגרת טיפולית על מנת להשתלב בצורה
20 הדרגתית ומיטיבה לעולם שמחוץ לכתלי בית הסוהר".

21
22 16. בחנו את חוות הדעת של הוועדה המחוזית לטיפול באלימות מחוז חיפה והצפון. בחוות דעתה
23 מיום 11/12/24 הייתה וועדת האלמ"ב בדעה כי על גורמי שב"ס לבחון את התאמת האסיר לשוב
24 ולהשתלב בכלא בתוכנית "שיקום הדדי" על מנת שיסיימה או לחילופין יסיים טיפול פרטני על ידי
25 הפסיכולוגית ורק אז לבחון התאמתו לתוכנית פיקוח בקהילה במסגרת הוסטל. אולם, בחלק החסוי
26 של הוועדה הובאה עמדה שניתן לפרשה אחרת. אנו מפנים לת/2 בעמ' 2.

27
28 17. מצאנו שיש להעדיף בנסיבות את חוות הדעת של רש"א וכן של הגורמים המטפלים בכלא,
29 שהאסיר בשל להעברה להוסטל. אנו שוכנענו על סמך הטיפולים שעבר האסיר בכלא, כשאנו מודעים
30 כמו גם רש"א, לעבירות המשמעת שעבר האסיר, כי מסוכנותו של האסיר פחתה באופן משמעותי וכי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 הוא ראוי, בהתחשב בחרטתו ובהליכים שעבר להבנת מעשיו, להשתחרר מהכלא שחרור מוקדם
2 בתנאים.

3 נוסף עוד, כי בחנו את המיידעים הסודיים באשר להתנהלותו של האסיר בכלא ולא מצאנו לתת להם
4 משקל מספיק על מנת לדחות את בקשת האסיר. חלקם הם מיידעים ישנים וחלקם לא משמעותיים
5 די.

6 באשר לעמדת המשטרה, אנו נגביל בתנאי השחרור של האסיר את יציאתו לחופשות, כך שהן
7 יתקיימו לא בטבריה או בפקיעין.

8
9 18. לפיכך אנו מורים על שחרור של האסיר שחרור מוקדם על פי התכנית של רש"א ובתנאים
10 שלהלן התואמים או המוסיפים לתנאים של רש"א:

11
12 א. האסיר יקיים את כל תנאי השחרור המפורטים בחוק ובפנקס השחרורים.

13
14 ב. האסיר יקיים אחר כל התנאים שנקבעו בתכנית השיקום של רש"א מיום 12/2/25
15 ככתבם וכלשונם ולרבות התייצבות לכל הטיפולים שנקבעו לו וציות להוראות והדרכות של
16 המטפלים.

17
18 ג. האסיר ישהה בהוסטל "קמה" בתנאי פנימיה, לתקופה של 9 חודשים במסגרת
19 טיפולית אינטנסיבית וימלא אחר כל הוראות צוות המטפלים בהוסטל.
20 הגורם האחראי לתיאום ומעקב על ביצוע התכנית תהא העו"ס נאדיה אספאן מנהלת
21 ההוסטל.
22 על האסיר להתייצב בהוסטל כאשר הוא מובא להוסטל "מדלת אל דלת". לקראת תום תקופת
23 השהות בהוסטל תקבע הוועדה תנאי רישיון חדשים.

24
25 ד. האסיר יעבוד במקום העבודה כמפורט בתוכנית השיקום והפיקוח.

26
27 ה. אנו קובעים כי האסיר ישהה בחופשותיו מחוץ לתחומי טבריה ופקיעין. בעת
28 החופשות עליו להיות במעצר בית מהשעה 22:00 עד השעה 06:00 למחרת בבוקר. החופשות
29 יהיו בבית משפחתו של האסיר, בחורפיש.
30

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1. האסיר יתייצב בתחנת המשטרה הקרובה למקום ההוסטל אחת לשבועיים (בשבוע הראשון והשלישי כל חודש).

2.
3.
4.
5.
6. על האסיר להתייצב לביקורת מעקב לפני ועדת המעקב בהיכל המשפט בנצרת בסמוך לסיום שהותו בהוסטל בתאריך שייקבע בהמשך.
7. במועד זה יציג האסיר את פנקס האסיר, תלושי משכורת ממקום העבודה על פי תוכנית השיקום ואישור על השתתפותו בפעילות הטיפולית כפי שנקבע בתוכנית השחרור מטעם רש"א.
8. האסיר יתייצב לביקורות מעקב בכל עת שיזומן על ידי ועדת המעקב.

9.
10.
11. לקראת התייצבותו של האסיר לביקורת תגיש רש"א ו/או הנהלת ההוסטל לוועדה דיווח מקיף ומפורט על אודות האסיר וכן תדווח על כל הפרה מתנאי הרישיון. הדו"ח יוגש למזכירות הוועדה שבעה ימים לפחות לפני מועד הדיון שנקבע.

12.
13.
14. האסיר מוזהר שאם יפר תנאי מתנאי השחרור, הוא עלול למצוא עצמו בפני בקשה להפקעת רישיונו. מובהר לאסיר כי אין לשנות תנאי מתנאי השחרור ללא אישור ועדת השחרורים. כל בקשה לשינוי תוגש באמצעות רש"א.

15.
16.
17. י. מוצא בזה צו עיכוב מהארץ עד תום תקופת התנאי וזאת לפי סעיף 13 (ד)(4) לחוק.

18.
19. מובהר לאסיר כי עד למועד שחרורו המוקדם עליו להמשיך בהתנהגות טובה בין כותלי בית הסוהר ועליו לקיים את כל חובותיו בכלא, שאם לא כן ניתן יהיה לקיים דיון חוזר ולהורות על ביטול החלטת השחרור

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

י"ב. הטלפונים ליצירת קשר עם האסיר: טלפון של אחיו של האסיר, שמו [REDACTED]

[REDACTED]. כתובת סניגורו של האסיר סיון כהן – 050-3558826 – פקס 077-4702072.

תקופת הרישיון היא עד לתאריך סיום תקופת המאסר על פי גזר הדין.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לרש"א

הוועדה מאחלת לאסיר הצלחה בהמשך דרכו.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשפ"ה, 10/03/2025 במעמד הנוכחים.

מר יהודה מילוא,
חבר ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

שושנה שטמר
שופטת בדימוס

נציג שב"ס-

רס"ב נינה שפרנקוב

ב"כ המשיבה: נבקש עיכוב ביצוע.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר צלמון
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א – 2001
הנהלת בתי המשפט

10 מרץ 2025

וש"מ 61624-12-18 (אסיר) נ' מדינת ישראל

החלטה

כמבוקש.

אנו מעכבים את ביצוע החלטתנו עד ליום 18.3.25 בשעה 11:00.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשפ"ה, 10/03/2025 במעמד הנוכחים.

מר יהודה מילוא,
חבר ועדה

גב' אסנת חיות,
חברת ועדה

שושנה שטמר
שופטת בדימוס

נציג שב"ס-

רס"ב נינה שפרנקוב
הוקלד על ידי איתי בהלול-גור